

Ik ben blij dat samenwonen met iemand anders je niet meer automatisch toeslagpartners maakt als er simpelweg een minderjarige in het huishouden samenwoont.

Ik kan het beste mijn reactie op dit voorstel schrijven door een korte uitleg van de situatie van mijn verloofde te geven. Ik was hoofdverzorger van mijn kinderen en mijn ex-partner werkte 6 (zes) tot 7 (zeven) dagen per week, normaliter tijdens een echtscheiding hoort de hoofdverzorger van de kinderen zowel de woning als het gezag over de kinderen te krijgen na een echtscheiding, maar nadat mijn ex-vrouw mij valselijk heeft beschuldigd van huiselijk geweld heeft iemand van de gemeente haar begeleid om exact de juiste dingen tegen de rechter te zeggen zodat ik dakloos werd en het gezag over mijn kinderen verloor (ondanks het feit dat mijn kinderen liever met mij willen wonen dan met hun moeder), al 5 (vijf) jaar voor de echtscheiding hadden wij geen relatie meer en had zij vaak relaties met mannen in Frankrijk en had ik een langdurige relatie met een vrouw gekregen buiten de E.U. Omdat mijn ex-vrouw mij zowel niet toeliet om woonurgentie voor mijzelf aan te vragen via één van onze kinderen of voor mijn vriendin tijdens onze echtscheidingsprocedure (op advies van de gemeente, dus ben ik met opzet door onze overheid dakloos geraakt) moest mijn vriendin en haar kindje bij mijn moeder intrekken aan de andere kant van het land (op z'n minst 3½ uur in de trein van mijn oude woonplaats vandaan), daar heeft mijn vriendin al meer dan een jaar een inkomen dat niet genoeg is om makkelijk van te leven, zij moet vaak bij vriendinnen eten en eet de helft van de week bij iemand anders omdat zij een lage uitkering krijgt en een sterk gereduceerde kindgebonden budget.

Terwijl een alleenstaande ouder bijna € 500,- zou ontvangen krijgt zij maar rond € 200,- ondanks het feit dat zij alleen maar "kamer-inwonende" is van mijn moeder en zij wel de kosten moet delen, ontvangt zij een hele hoop minder geld dan zij nodig heeft om van te leven. Mijn vriendin staat nu consistent rood op haar bankrekening en moet vaak procederen tegen de gemeente voor afgewezen bijzondere bijstand omdat als zij die bijzondere bijstand niet zou krijgen diep in de rode cijfers zou vallen en zij niet meer geld van andere mag ontvangen zonder dat dit compleet van haar uitkering wordt gekort.

Daarnaast ontvangt mijn moeder maar een paar Euro's hogere zorgtoeslag en is er altijd ruzie wanneer het gaat om toeslagen omdat mijn moeder vindt dat het haar "privacy schendt" als zij samen met hun DigiD's moeten inloggen om iets aan te vragen en mijn moeder het haat om anderen te laten inloggen op haar DigiD, daarom moest mijn vriendin stoppen met haar baan omdat zij geen kinderopvangtoeslag kon aanvragen omdat mijn moeder niet mee werkte, dit alleen omdat zij gedwongen toeslagenpartners zijn.

Bijna elke dag oefent mijn moeder druk op mij om mijn vriendin uit haar huis te halen, maar omdat de gemeente geen huisvestingplicht tegenover mij had moest ik vanuit de W.M.O. in een beschut wonen traject leven totdat ik urgentie kan krijgen om zo een woning te vinden en mijn vriendin en haar kind naar mij in de Randstad kan meenemen, dit betekent dat het mogelijk jaren kan duren dat mijn moeder en vriendin bijna wekelijks "vechten" over de gedwongen toeslagenpartner situatie. Mijn vriendin heeft gezegd dat zij elders bij één van haar nieuwe vriendinnen wilt wonen om de ruzie met mijn moeder te vermijden, maar dat zij dan haar

uitkering kan verliezen vanwege hun hoge inkomens of enorme bedragen moet betalen als zij een laag inkomen hebben omdat die vriendinnen dan er óók op achteruit gaan als zij samen gaan wonen.

Vanwege ons huidige toeslagenstelsel zijn er simpelweg geen makkelijke oplossingen, het is vaak voorgekomen dat de makkelijkste oplossing lijkt om mijn vriendin en haar kind naar een daklozenopvang dichterbij te laten brengen dan haar in Oost-Groningen te laten, maar omdat zij hoogzwanger is lijkt deze situatie te stressvol en hebben wij dit vermeden, want de kans om normaal een baan te vinden is vele malen groter in de Randstad dan in Oost-Groningen. Natuurlijk, is het bevorderen van het zoeken naar werk belangrijk, maar elke keer dat mijn vriendin gaat werken wordt mijn moeder op haar toeslagen gekort en sinds mijn moeder alleen maar part-time kan werken lijkt het dus alsof mijn moeder wordt bestraft dat mijn vriendin werkt (wat een andere reden was dat mijn vriendin haar baan moest opgeven).

Als onze toeslagenstelsel niet zo gecompliceerd was en mensen direct toeslagenpartners maakt als je samenwoont en er een minderjarige toevallig bij woont, dan had mijn vriendin gewoon kunnen werken, maar omdat de Belastingdienst € 400,- in toeslagen probeert te besparen door mijn vriendin en moeder als "partners" ("gelijkgesteld aan getrouwd" zoals iemand van de sociale dienst het noemde) aan te merken kost het de gemeente nu veel meer geld per maand en betaald onze overheid vele duizenden Euro's aan aanvragen rondom bijzondere bijstand, bijzondere voorzieningen, en bezwaarschriften.

Een gecompliceerd belastingstelsel maakt het complexer om te werken als je een laag inkomen hebt en elke kleine verandering in inkomen niet alleen een groot gevolg voor jezelf kan hebben, maar voor de persoon die je in hun huis laat wonen.